

REPUBLIKA HRVATSKA
OPĆINSKI GRAĐANSKI SUD U ZAGREBU
Ulica grada Vukovara 84

Poslovni broj: P-3677/2025-9

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E
P R E S U D A

Općinski građanski sud u Zagrebu po sucu toga suda Goranu Felji, kao sucu pojedincu, u pravnoj stvari tužiteljice Tatjane Bosiljevac, OIB: 25897895841, iz Karlovca, Senjska ulica 9B, zastupane po punomoćniku Davoru Pavičiću, odvjetniku u Odvjetničkom društvu Pavičić & Partneri d.o.o. iz Zagreba, protiv tuženika Privredna banka Zagreb d.d., OIB: 02535697732, iz Zagreba, Radnička cesta 50, zastupanog po punomoćniku Hrvoju Matiću, odvjetniku u Zagrebu, radi utvrđenja ništetnosti i isplate, nakon održane glavne i javne rasprave zaključene dana 07. svibnja 2026., u prisutnosti tužiteljice osobno, punomoćnika tužiteljice Antu Rajića, odvjetničkog vježbenika u Odvjetničkom društvu Pavičić & Partneri d.o.o. i punomoćnice tuženika Andree Škopac, odvjetničke vježbenice kod odvjetnika Hrvoja Matića, dana 29. svibnja 2026.,

p r e s u d i o j e

I. Utvrđuje se da je ništetna odredba Ugovora o kreditu broj: 9012259975 od 01. veljače 2007. sklopljenog između tužiteljice Tatjane Bosiljevac, Senjanska ulica 9b, 47000 Karlovac, OIB: 25897895841 i tuženika Privredna banka Zagreb d.d., Radnička cesta 50, 10000 Zagreb, OIB: 02535697732, a koja u dijelu čl. 12.3. glasi:
„Korisnik kredita obvezuje se prije korištenja ili istovremeno s korištenjem kredita platiti Banci naknadu za obradu kreditnog zahtjeva u visini od 0,50% (nula zarez pedeset posto), od iznosa kredita...”

II. Nalaže se tuženiku Privredna banka Zagreb d.d., OIB: 02535697732, da tužiteljici Tatjani Bosiljevac, OIB: 25897895841, isplati iznos od 221,72 eura, zajedno sa zakonskim zateznim kamatama počevši od dana 07. veljače 2007. po stopi na osnovi čl. 1. Uredbe o visini stope zatezne kamate do 31. prosinca 2007., a od 1. siječnja 2008. godine po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem eskontne stope Hrvatske narodne banke koja je vrijedila posljednjeg dana polugodišta koje je prethodilo tekućem polugodištu za pet postotnih poena od dana dospijeca svakog pojedinog potraživanja do dana 31. srpnja 2015., a za razdoblje od 1. kolovoza 2015. do 31. prosinca 2022., po prosječnoj kamatnoj stopi na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunato za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu uvećanoj za tri postotna

poena, koju kamatnu stopu utvrđuje Hrvatska narodna banka, od 01. siječnja 2023. do 31. prosinca 2023. po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za tri postotnih poena, a od 01. siječnja 2024. do isplate po kamatnoj stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem za tri postotna poena referentne stope, koja je kamatna stopa koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja ili granična kamatna stopa proizašla iz natječajnih postupaka za varijabilnu stopu za posljednje glavne operacije refinanciranja Europske središnje banke, u roku od 15 dana.

III. Nalaže se tuženiku Privredna banka Zagreb d.d., OIB: 02535697732, naknaditi tužiteljici Tatjani Bosiljevac, OIB: 25897895841, trošak parničnog u iznosu od 1.079,64 eura sa zateznom kamatom tekućom od 29. svibnja 2026. do isplate po kamatnoj stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem za tri postotna poena referentne stope, koja je kamatna stopa koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja ili granična kamatna stopa proizašla iz natječajnih postupaka za varijabilnu stopu za posljednje glavne operacije refinanciranja Europske središnje banke u roku od 15 dana.

Obrazloženje

1. Tužiteljica u tužbi od 26. svibnja 2025., navodi da je tužiteljica kao korisnik kredita sklopila sa tuženika Ugovor o kreditu broj 9012259975 od dana 01. veljače 2007. u iznosu od 72.973,12 CHF u kunsjoj protuvrijednosti po srednjem tečaju kreditora na dan korištenja kredita. Također navodi da je tuženik nepošteno i nezakonito primjenjivao ugovornu odredbu čl. 12.3. predmetnog Ugovora o kreditu u dijelu u kojem je ugovoreno da se prije isplate kredita naplaćuje naknada za obradu kreditnog zahtjeva u visini od 0,50% od iznosa kredita, te na koji način je doveo tužiteljicu u neravnopravan položaj u kojem ista nije mogla utjecati na sadržaj unaprijed pripremljenog ugovora, odnosno o kojem se nije pojedinačno pregovaralo s tužiteljicom. Slijedom navedenog, tužiteljica predlaže utvrditi ništetnom odredbu Ugovora o kreditu broj: 9012259975 od 01. veljače 2007. sklopljenog između tužiteljice Tatjane Bosiljevac, Senjanska ulica 9b, 47000 Karlovac, OIB: 25897895841 i tuženika Privredna banka Zagreb d.d., Radnička cesta 50, 10000 Zagreb, OIB: 02535697732, a koja u dijelu čl. 12.3. glasi: „Korisnik kredita obvezuje se prije korištenja ili istovremeno s korištenjem kredita platiti Banci naknadu za obradu kreditnog zahtjeva u visini od 0,50% (nula zarez pedeset posto), od iznosa kredita...“, te tužiteljica potražuje od tuženika isplatu iznosa od 221,72 eura zajedno s pripadajućom zateznom kamatom počevši od 07. veljače 2007. do isplate uz pripadajući parnični trošak sa zateznom kamatom tekućom od dana donošenja prvostupanjske presude do isplate.

2. Tuženik je podnio odgovor na tužbu u kojem je osporio tužbu i tužbeni zahtjev u cijelosti, te je u bitnom istaknuo da je ugovorna odredba o naknadi za obradu kreditnog zahtjeva valjano ugovorena, te da je jasno razumljiva i lako uočljiva. Također navodi da je tuženik u cijelosti informirao tužiteljicu o njezinoj obvezi na plaćanje naknade za obradu kredita i o istoj je bila upoznata tijekom pregovora oko ugovaranja predmetnog Ugovora o kreditu, te su joj informacije o istoj bile dostupne. Navodi da

navedena ugovorna odredba ne uzrokuje značajnu neravnotežu u pravima i obvezama među strankama. Ističe i prigovor zastare. Stoga predlaže sudu odbiti tužbeni zahtjev u cijelosti uz naknadu troška parničnog postupka tuženiku.

3. Tijekom postupka, sud je izvršio uvid u svu spisu priloženu dokumentaciju: presliku Ugovora o kreditu broj 9012259975 od 01. veljače 2007. (list 6-14), presliku knjigovodstvene kartice (list 15-80), presliku izvatka iz Biltena HNB-a (list 91). Sud je također proveo dokaz saslušanjem tužiteljice (list 167-168).

4. Sud nije proveo dokaz financijskim vještačenjem s obzirom da je tužiteljica od navedenog dokaznog prijedloga odustala na ročištu od 16. siječnja 2026., s obzirom da je tuženik učinio nespornom visinu tužbenog zahtjeva.

5. U odnosu na tuženikov prigovor previsoko postavljenog VPS-a valja napomenuti da se predmetni tužbeni zahtjev sastoji od deklaratornog zahtjeva za utvrđenjem ništetnosti te kondemnatornog zahtjeva za isplatom, stoga se vrijednost predmeta spora određuje zbrojem navedenih zahtjeva, sukladno odredbama čl. 37. st. 1. Zakona o parničnom postupku ("Narodne novine" br. 53/91, 91/92, 112/99, 117/03, 88/05, 2/07, 84/08, 96/08, 123/08, 57/11, 148/11, 25/13, 89/14, 70/19, 80/22, 114/22, 155/23 i 146/25 - dalje: ZPP) i čl. 19. Zakona o sudskim pristojbama ("Narodne novine" br. 118/18 i 51/23). Stoga je sud navedeni prigovor tuženika ocijenio neosnovanim.

6. Tužbeni zahtjev je osnovan.

7. Između stranaka nije sporno da su stranke, i to tužiteljica kao korisnik kredita, i tuženik kao kreditor, sklopili Ugovor o kreditu broj 9012259975 od 01. veljače 2007. na iznos od 72.973,12 CHF u kunsnoj protuvrijednosti prema srednjem tečaju za CHF tečajne liste tuženika važećem na dan korištenja kredita (članak 1. Ugovora), s rokom otplate od 300 mjeseci (članak 7. Ugovora), te činjenice da je od tužiteljice dana 07. veljače 2007. od strane tuženika naplaćen iznos od 221,72 eura na ime troškova obrade kredita, pa se navedeno neće posebno obrazlagati.

8. Sporno je, je li odredba članka 12.3. predmetnog Ugovora o kreditu u dijelu u kojem je ugovoreno da se korisnik kredita obvezuje prije korištenja ili istovremeno s korištenjem kredita platiti tuženiku naknadu za obradu kreditnog zahtjeva u visini od 0,50% od iznosa kredita, ništava, te je li tužiteljici neosnovano naplaćena naknada za obradu kredita dana 07. veljače 2007. u iznosu od 221,72 eura, kao i pitanje zastare.

9. U odnosu na ugovorenu odredbu iz članka 12.3. predmetnog ugovora koji se odnosi na činjenicu da se realizacija kredita može izvršiti samo uz tzv. ulaznu naknadu za obradu kredita, valja istaknuti da je odredbom čl. 269. Zakona o obveznim odnosima („Narodne novine“ broj 35/05. i 41/08., dalje ZOO) propisano je da je objekt ugovorne obveze činidba koja se može sastojati u davanju, činjenju, propuštanju ili trpljenju te da činidba mora biti moguća, dopuštena i određena, odnosno određiva, dok je odredbom čl. 270. st. 1. ZOO-a propisano da kad je činidba nemoguća, nedopuštena, neodređena ili neodrediva, ugovor je ništetan.

10. Odredbom čl. 81. st. 1 Zakon o zaštiti potrošača (Narodne novine broj 96/03 dalje - ZZP), važećim u vrijeme sklapanja konkretnog Ugovora o kreditu, propisano je

da se ugovorna odredba o kojoj se nije pojedinačno pregovaralo smatra nepoštenom ako, suprotno načelu savjesnosti i poštenja, uzrokuje značajnu neravnotežu u pravima i obvezama ugovornih strana na štetu potrošača, dok je u st. 2 propisano da se smatra da se o pojedinoj ugovornoj odredbi nije pojedinačno pregovaralo ako je ta odredba bila unaprijed formulirana od strane trgovca te zbog toga potrošač nije imao utjecaja na njezin sadržaj, poglavito ako se radi o odredbi unaprijed formuliranoga standardnog ugovora trgovca, dok je u st. 3. propisano da činjenica da se o pojedinim aspektima neke ugovorne odredbe, odnosno o pojedinoj ugovornoj odredbi pojedinačno pregovaralo ne utječe na mogućnost da se ostale odredbe tog ugovora ocijene nepoštenima, ako cjelokupna ocjena ugovora ukazuje na to da se radi o unaprijed formuliranom standardnom ugovoru trgovca, dok je u st. 4 propisano ako trgovac tvrdi da se o pojedinoj ugovornoj odredbi u unaprijed sastavljenom standardnom ugovoru pojedinačno pregovaralo, dužan je to dokazati.

11. Odredbom čl. 84 ZZP propisano je da nije dopušteno ocjenjivati jesu li poštene ugovorne odredbe o predmetu ugovora i cijeni ako su te odredbe jasne, lako razumljive i lako uočljive, iz čega proizlazi da su nepoštene one odredbe ugovora koje su nejasne, koje nisu lako razumljive i koje nisu uočljive te je odredbom čl. 87 st. 1 ZZP propisano da je nepoštena ugovorna odredba ništava.

12. Tuženik u ovom postupku nije dokazao da se o odredbi čl. 12.3. predmetnog ugovora prilikom sklapanja predmetnog ugovora pojedinačno pregovaralo o toj spornoj odredbi, te da je odredba bila točno određena, odnosno odrediva.

13. Naime, iz navedene odredbe proizlazi da se u konkretnom slučaju radi o tipičnom formulacijskom obrascu ugovora, unaprijed sročenom i priređenom od strane banke, koji korisnik kredita može ili potpisati ili ne. Isti ugovor sadrži odredbu prema kojoj se korisnik kredita obvezuje da mora platiti naknadu za obradu kredita prilikom realizacije kredita, međutim u ugovoru nije navedeno od čega se ista sastoji. S obzirom na navedeno jasno je da se o odredbama akata kreditora koji reguliraju materiju kreditiranja, a koji su sadržani u samom ugovoru po prirodi stvari ni ne može pojedinačno pregovarati, pa je logično da se nije moglo pojedinačno pregovarati niti o spornoj odredbi ugovora.

14. Također navedeno proizlazi i iz iskaza tužiteljice, kojeg je sud u cijelosti ocijenio kao uvjerljiv, iskren, životan i logičan, u kojem navodi da joj je ponuđen gotov formirani ugovor o kojem nije mogla pregovarati te nije mogla pregovarati o naplati tzv. naknade za obradu kreditnog zahtjeva. Navodi da nije ulazila u detalje na što se točno odnosi odredba o naknadi za obradu kredita s obzirom da je imala povjerenje u osobnu bankaricu.

15. Budući da je u ovom postupku utvrđeno da je sporna odredba čl. 12.3. predmetnog Ugovora o kreditu nije određena, a niti odrediva, niti je o istoj tužitelj mogao pregovarati s tuženikom, to je ista u smislu odredbe čl. 270. st. 1. ZOO-a ništava. Po pravnom shvaćanju ovog suda sporna ugovorna odredba je zaista prouzročila značajnu neravnotežu u pravima i obvezama ugovornih strana i to na štetu tužiteljice kao potrošača te je kao takva nepoštena, a time i ništava i u smislu odredbe čl. 87. st.1. ZZP. Bitno je i istaknuti, da je unašanjem spornog dijela odredbe u ugovor,

na način kako je to učinjeno i naplatom ovakve ulazne naknade tužiteljica financijski oštećena jer je tuženik povrijedio zakon na njezinu štetu.

16. Slijedom svega navedenog, sud je prihvatio tužbeni zahtjev kao pod točkom I. izreke presude i utvrdio ništetnom odredbu 12.3. predmetnog Ugovora o kreditu koja se odnosi na naknadu iznosa od 0,50% od iznosa kredita koja se naplaćuje jednokratno prilikom korištenja kredita. Ovdje treba ukazati i na stajalište prihvaćeno na sastanku predsjednika Građanskih odjela županijskih sudova i Građanskog odjela Vrhovnog suda Republike Hrvatske održanog 5. studenoga 2020. broj Su IV – 308/2020 gdje je dan odgovor na pitanje: „Je li ništetna ugovorna odredba iz ugovora o kreditu kojom je ugovoreno pravo banke na naknadu za prijevremenu otplatu kredita u smislu odredbe čl. 49. Zakona o zaštiti potrošača?“ Ugovorna odredba iz ugovora o kreditu kojim je ugovoreno pravo banke na naknadu za prijevremenu otplatu kredita u smislu odredbe čl. 49. Zakona o zaštiti potrošača može biti utvrđena ništetnom, ako se o toj odredbi nije pregovaralo.“ Iako se ovdje ne radi o naknadi za prijevremenu otplatu kredita već naknadi za obradu kredita, po mišljenju suda, prethodno navedeno stajalište Građanskog odjela Županijskih sudova i Građanskog odjela Vrhovnog suda Republike Hrvatske se može analogno primijeniti i na naknadu za obradu kredita.

17. U odnosu na prigovor zastare vezane za spornu naknadu tuženiku se ukazuje na pravno shvaćanje s prve sjednice Građanskog odjela Vrhovnog suda Republike Hrvatske (1/20) održane 30. siječnja 2020. : "Zastarni rok u slučaju restitucijskog zahtjeva prema kojem su ugovorne strane dužne vratiti jedna drugoj sve ono što su primile na temelju ništetnog ugovora, odnosno u slučaju zahtjeva iz članka 323. stavak 1. ZOO/05 (članak 104. stavak 1. ZOO/91) kao posljedice utvrđenja ništetnosti ugovora, počinje teći od dana pravomoćnosti sudske odluke kojom je utvrđena ili na drugi način ustanovljena ništetnost ugovora." Isto je stajalište potvrđeno je na prvoj sjednici Građanskog odjela Vrhovnog suda Republike Hrvatske (1/22) održanoj 31. siječnja 2022. broj: Su-IV-33/2022-2. Stoga je sud prigovor zastare tuženika ocijenio neosnovanim.

18. Sukladno odredbi čl. 323. st. 1. ZOO, u slučaju ništetnosti ugovora svaka ugovorna strana dužna je vratiti drugoj sve ono što je primila na temelju takvog ugovora, a ako to nije moguće ili se narav onoga što je ispunjeno protivi vraćanju, ima se dati odgovarajuća naknada u novcu, prema cijenama u vrijeme donošenja sudske odluke, ako zakon što drugo ne određuje. Nadalje, sukladno odredbi čl. 323. st. 2. ZOO, ugovaratelj koji je kriv za sklapanje ništetnog ugovora odgovoran je svome suugovaratelju za štetu koju trpi zbog ništetnosti ugovora ako ovaj nije znao ili prema okolnostima nije morao znati za postojanje uzroka ništetnosti. U konkretnoj situaciji, tuženik je na temelju ništetne ugovorne odredbe ostvario korist u vidu plaćanja veće naknade za kredit. Stoga je tuženik u obvezi platiti tužiteljici iznos ulazne naknade na temelju ništetne ugovorne odredbe predmetnog Ugovora o kreditu u smislu odredbe čl. 1111. st. 1. ZOO. Posljedica ništetnosti nepoštene ugovorne odredbe je vraćanje preplaćenog iznosa sa pripadajućom zakonskom zateznom kamatom sukladno čl. 1115. ZOO-a od dana stjecanja do isplate.

19. S obzirom da je utvrđeno da je ništetna odredba predmetnog Ugovora u dijelu u kojemu je ugovorena ulazna naknada za obradu kredita, to je tuženik u utuženom razdoblju bez osnove obračunavao i naplatio iznos ulazne naknade za

obradu kredita, u visini od 221,72 eura dana 07. veljače 2007., a koja visina i datum naplate između stranaka nisu sporne.

20. Slijedom navedenog, sud je prihvatio tužbeni zahtjev tužiteljice kojim zahtijeva da joj tuženik na ime preplate zbog nepoštene i ništetne odredbe o jednokratnoj naknadi za obradu kredita isplati iznos od 221,72 eura sa zateznom kamatom tekućom od dana plaćanja navedenog iznosa, dakle od 07. veljače 2007. do isplate, te je primjenom odredbi čl. 1111. i 1115. ZOO-a odlučeno kao pod točkom II. izreke ove presude.

21. Odluka o troškovima parničnog postupka temelji se na odredbama čl. 151., 154. st. 1. i 155. ZPP-a. Sud je tužiteljici priznao trošak u skladu s Tarifom o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika, ("Narodne novine" br. 142/12, 103/14, 118/14, 107/15, 37/22, 126/22, 138/23 dalje: Tarifa) prema vrijednosti predmeta spora u vrijeme poduzimanja svake radnje te troškovnikom. Trošak se odnosi na sastav tužbe od 26. svibnja 2025. sukladno Tbr. 7.1. Tarife u iznosu od 100 bodova, za sastav podneska od 18. srpnja 2025. sukladno Tbr. 8.1. Tarife u iznosu od 100 bodova, te za sudjelovanje na ročištima od 16. siječnja i 07. svibnja 2026., sukladno Tbr. 9.1. Tarife u iznosu od 2x100 bodova, što ukupno iznosi 400 bodova. Obzirom na vrijednost boda od 2,00 eura sukladno Tbr. 54 Tarife navedeni trošak tužiteljice iznosi 800,00 eura što uvećano za 25% PDV-a sukladno Tbr. 46 Tarife iznosi 1.000,00 eura. Tužiteljici je valjalo priznati trošak sudske pristojbe na tužbu u iznosu od 26,55 eura i na presudu u iznosu od 53,09 eura, odmjerenu sukladno Zakonu o sudskim pristojbama i Tarifi sudskih pristojbi pa ukupno dosuđeni trošak tužiteljice iznosi 1.079,64 eura, kako je i odlučeno pod točkom III. izreke ove presude.

22. Sud nije prihvatio zahtjev tužiteljice za naknadom troška za sudjelovanje na ročištu za objavu presude obzirom isto nije potrebno za vođenje parnice (čl. 155. st. 1. ZPP-a) te obzirom da se presuda po objavi ističe na internetskoj stranici e-oglasna ploča suda te je uredno pozvane stranke mogu preuzeti i neposredno u sudu (čl. 335. st. 9. i 10. ZPP-a).

U Zagrebu 29. svibnja 2026.

Sudac:
Goran Felja

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ove presude dopuštena je žalba u roku od 15 dana, a koji rok se računa:

- od dana održavanja ročišta na kojem se presuda objavljuje, ukoliko je stranka uredno obaviještena o ročištu za objavu, bez obzira je li na isto pristupila, odnosno
- od dana primitka prijepisa presude, ukoliko stranka nije bila uredno obaviještena o ročištu na kojem se presuda objavljuje.

Žalba se podnosi pisano, u četiri istovjetna primjerka, putem ovog suda Županijskom sudu.

DNA:

1. Tužiteljici po pun. uz rješenje o sudskoj pristojbi na presudu u iznosu od 53,09 eura
2. Tuženiku po pun.

Broj zapisa: **9-30888-bd344**

Kontrolni broj: **0fa97-898fe-30c2c**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski građanski sud u Zagrebu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.